

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1955-1956.

23 FEBRUARI 1956.

WETSVOORSTEL

tot instelling van een Nationaal Fonds
voor huisvesting van land- en tuinbouwers.

TOELICHTING

MEVROLIWIEN, MIJNE HEREN,

Bij de lezing van dit voorstel zal menigeen de bedenking maken : Bestaat er wel een woningprobleem voor de land- en tuinbouwers ? Is dergelijk voorstel wel verantwoord ?

Men kan beweren dat er genoeg landbouwerswoningen voorhanden zijn. Maar men kan niet betwisten dat er te veel land- en tuinbouwers in ongezonde en ouderwetse woningen hun leven doorbrengen.

Met trots en voldoening wijzen we op de schitterende resultaten bereikt in zake huisvesting in het voordeel van de arbeiders en de bedienden.

Het woningvraagstuk omvat alle gezinnen, alle standen van de bevolking. Er mag geen kloof ontstaan tussen de minbegoede land- en tuinbouwers en de andere sociale klassen.

Het gevaar voor de proletarisering van een gedeelte van de landbouwbevolking moet worden voorkomen. Het lijkt me enigszins overbodig de morele, sociale en sociologische motieven aan te halen welke de noodzakelijkheid doen uitkomen om het edelmoedige werk voor een mooie en gezonde woning ten behoeve van deze landarbeiders onverwijld en krachtig door te zetten. Dezelfde motieven gelden even goed voor de landbouwersgezinnen als voor de andere. Nochtans wil ik twee bedenkingen eraan toevoegen : In die schamele woningen met beperkte ruimten ontmoet men dikwijls kroostrijke gezinnen. De financiële middelen zijn ontoereikend om uitzonderlijke uitgaven te dekken. De Minister van Financiën heeft meegedeeld dat 91.000 landbouwersgezinnen vrijgesteld zijn van belasting.

Dit wijst op hun karig inkomen, want het vermoeden van belastingontduiking is ongegrond daar de forfaitaire aanslag toegepast wordt. Met de aandacht te vragen voor dit huisvestingsprobleem willen we niet alleen de ellende verjagen uit deze gezinnen maar streven we er ook naar de landvlucht te beperken.

Er bestaat dus werkelijk een probleem. Het volstaat door de landelijke gewesten te reizen om ervan overtuigd te zijn

Chambre des Représentants

SESSION 1955-1956.

23 FÉVRIER 1956.

PROPOSITION DE LOI

instituant un Fonds national du Logement
des agriculteurs et des horticulteurs.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

A la lecture de la présente proposition, d'aucuns se posent la question : Y a-t-il réellement un problème du logement des agriculteurs et des horticulteurs ? La présente proposition est-elle justifiée ?

On peut objecter qu'il y a assez de logements ruraux. Toutefois, on ne peut contester que trop d'agriculteurs et d'horticulteurs passent leur vie dans des habitations vétustes et insalubres.

Nous sommes fiers et heureux de souligner les magnifiques résultats enregistrés en matière de logement en faveur des ouvriers et des employés.

Le problème du logement intéresse toutes les familles, toutes les couches de la population. On ne peut créer une discrimination entre les agriculteurs et les horticulteurs de condition modeste et les autres classes sociales.

Il importe de prévenir la prolétarianisation d'une partie de la population agricole. Il me semble oiseux d'exposer pour quels motifs d'ordre moral, social et sociologique il importe d'entamer énergiquement et sans désemparer l'œuvre généreuse d'une habitation saine et agréable pour ces travailleurs de la terre. Ces motifs concernent tant les familles agricoles que les autres. Je tiens cependant à y ajouter deux observations : ces logements modestes de superficie réduite abritent souvent des familles nombreuses. Les moyens financiers ne suffisent pas pour faire face à des dépenses exceptionnelles. Le Ministre des Finances a déclaré que 91.000 familles d'agriculteurs sont exemptées de l'impôt.

Ceci souligne la modicité de leurs revenus, l'application de la taxe forfaitaire excluant toute présomption de fraude fiscale. En attirant l'attention sur ce problème du logement, nous voulons non seulement chasser la misère de ces foyers, mais aussi enrayer l'exode rural.

Il y a donc réellement un problème. Il suffit de parcourir les régions rurales pour s'en rendre compte que le

dat het woningvraagstuk van de landarbeiders geen fictie is, maar een harde werkelijkheid. Het doet soms pijnlijk aan te moeten vaststellen in welke nadelige voorwaarden van huisvesting sommige gezinnen hun leven moeten slijten en kinderen moeten grootbrengen.

Voor ieder gezin moet de mogelijkheid bestaan om over een behoorlijke woning te beschikken. Om dit doel in deze sector te bereiken moeten we vooral de kwalitatieve woningnood oplossen. Ten overstaan van dit sociaal initiatief kan de regering financiële argumenten laten gelden. De geijkte formule: « Wie uitgaven voorstelt zorgt voor de inkomsten » is gesmeed om zich op elegante wijze van een moeilijk probleem te ontdoen.

Deze uitvlucht, dit voorwendsel is niet geldig tegenover een onbetwistbare sociale noodzakelijkheid.

Deze eis mag niet gesteld worden wanneer het handelt om de morele en fysieke gezondheid van onze gezinnen die door eigen middelen hun armoedige huisvesting niet kunnen verbeteren.

Trouwens, deze eis werd niet gesteld waar het gaat over premieën die verleend werden voor wat men gewoonweg noemt « de goedkope woningen ».

Die eis werd niet gesteld waar het gaat om toelagen aan de ziektebestrijding. Deze eis wordt ook niet gesteld waar het gaat om de marginale koolmijnen te helpen.

Nog meer precedents liggen voor de hand.

Mag ik nog even herinneren aan het feit dat het nationaal inkomen van ons land merkkelijk verhoogd is gedurende de laatste zes jaren en daarentegen wordt een vermindering van het aandeel van de land- en tuinbouw in het nationaal inkomen vastgesteld. Onze kleine landbouwers beschikken niet meer over de middelen om hun woning te onderhouden of te verbeteren of aan te passen aan de vereisten van de hygiëne.

Financiële argumenten kunnen niet worden weerhouden omdat ze niet steekhoudend zijn. We moeten de gelegenheid aangrijpen om een bescheiden compensatie in te voeren ten behoeve van de gezinnen die niet van een gezonde en menswaardige huisvesting genieten.

Het gaat hier niet om een politiek probleem maar om een werk van nationale solidariteit dat hoog uitsteekt boven de partijen.

Daarom durven we de welwillende aandacht vragen voor dit sociaal voorstel.

problème du logement des travailleurs de la terre n'est pas une fiction mais une dure réalité. Il est parfois pénible de devoir constater dans quelles conditions de logement déplorables certaines familles passent toute leur vie et élèvent des enfants.

Chaque famille doit pouvoir disposer d'un logement convenable. Pour atteindre cet objectif dans le secteur en question, il nous faut surtout résoudre la crise du logement qualitatif. A l'égard de cette initiative sociale, le Gouvernement peut invoquer des arguments d'ordre financier. La formule consacrée: « qui propose des dépenses, doit prévoir les recettes », a été inventée pour se débarrasser élégamment d'un problème difficile.

Ce subterfuge, ce prétexte ne tient pas devant une nécessité sociale incontestable.

Une telle condition ne peut être posée lorsqu'il s'agit de la santé morale et physique de nos familles, incapables d'améliorer, par leurs propres moyens, leur misérable logement.

D'ailleurs, cette condition n'a pas été posée lorsqu'il s'agissait des primes octroyées aux « habitations à bon marché ».

Cette condition n'est pas posée non plus, lorsqu'il s'agit de subventions en vue de la lutte contre les maladies, ni lorsqu'il s'agit d'aider les mines marginales.

D'autres précédents pourraient être cités.

Qu'il me soit permis de rappeler que le revenu national du pays s'est considérablement accru au cours des six dernières années, mais que l'on a en revanche, constaté une diminution de la quote-part de l'agriculture et de l'horticulture dans le revenu national. Nos petits agriculteurs ne disposent plus des moyens nécessaires à l'entretien, à l'amélioration ou à l'adaptation de leurs habitations aux exigences de l'hygiène.

Des arguments d'ordre financier ne peuvent être retenus parce qu'ils ne sont pas pertinents. Nous devons saisir l'occasion pour procurer une modeste compensation aux familles qui ne bénéficient pas d'un logement sain et décent.

Il ne s'agit pas ici d'un problème politique mais d'une œuvre de solidarité nationale dépourvue de tous esprit de parti.

C'est pourquoi nous nous permettons de demander votre bienveillante attention pour cette proposition sociale.

J. VAN DEN EYNDE.

WETSVOORSTEL

Eerste Artikel.

Onder de benaming « Nationaal Fonds voor de huisvesting van land- en tuinbouwers » wordt een fonds opgericht met het doel:

1° premies te verlenen voor de verbetering en gezondmaking van de huisvesting van land- en tuinbouwers.

2° de verliezen op interesten die de Staat op zich neemt ten einde aan de Nationale Maatschappij voor de kleine landeigendom, aan het Nationaal Instituut voor Krediet aan de landbouw, aan het woningfonds van de Bond der Kroostrijke gezinnen toe te laten leningen te doen tegen deze interest aan de personen die deze premies hebben bekomen, terug te betalen.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Il est créé, sous la dénomination de « Fonds National du Logement des Agriculteurs et Horticulteurs », un fonds qui a pour mission:

1° d'octroyer des primes en vue de l'amélioration et de l'assainissement du logement des agriculteurs et des horticulteurs;

2° de rembourser les pertes d'intérêt que l'Etat prend à sa charge afin de permettre à la Société nationale de la petite propriété terrienne, à l'Institut national de crédit agricole ainsi qu'au Fonds de logement de la Ligue des Familles Nombreuses de consentir des prêts à des taux modiques aux personnes ayant obtenu cette prime.

Art. 2.

Het fonds zal het voorwerp uitmaken van een speciaal artikel uit te trekken op de begroting voor Orde, onder de omschrijving van « Nationaal Fonds voor de huisvesting van land- en tuinbouwers. »

De aanwending er van wordt geregeld door de Minister van Landbouw. Het beheer er van wordt toevertrouwd aan de Minister van Financiën.

Art. 3.

Het fonds wordt gestijfd door een jaarlijkse dotatie van 100 miljoen ten laste van de schatkist.

Art. 4.

Bij het jaarlijks begrotingsontwerp van Landbouw dient een verslag gevoegd over de tenuitvoerlegging van de wet en een omstandige rekening over het verlopen jaar.

Art. 5.

Bij koninklijk besluit wordt het bedrag en de toekenningsvoorwaarden der premiën bepaald en aangepast n.l. aan de nieuwe economische omstandigheden en aan de gezinslasten.

Art. 6.

De koninklijke besluiten van deze wet worden genomen binnen drie maanden te rekenen van haar afkondiging.

Art. 7.

Deze wet blijft van kracht gedurende vijf jaar en treedt in werking vanaf 1 januari 1957.

Art. 2.

Le Fonds fera l'objet d'un article spécial à inscrire au budget pour Orde, sous le libellé « Fonds National du Logement des Agriculteurs et des Horticulteurs ».

L'affectation en est réglée par le Ministre de l'Agriculture. La gestion en est confiée au Ministre des Finances.

Art. 3.

Le Fonds est alimenté par une dotation annuelle de 100 millions, à charge du Trésor.

Art. 4.

Chaque année, il sera joint au projet de budget de l'Agriculture, un rapport sur l'exécution de la loi ainsi que les comptes détaillés de l'exercice écoulé.

Art. 5.

Un arrêté royal fixera et adoptera le montant et les modalités d'octroi des primes, notamment aux circonstances économiques nouvelles et aux charges familiales.

Art. 6.

Les arrêtés royaux relatifs à la présente loi seront pris dans les trois mois de la promulgation de celle-ci.

Art. 7.

La présente loi restera en vigueur pendant cinq ans; et sortira ses effets au 1er janvier 1957.

J. VAN DEN EYNDE,
J. STEPS,
Ch. HEGER,
J. DUPONT,
H. VERGELS,
A. DE NOLF.